

[Arno Bjerregaard.]

det er en håndsækning til erhvervslivet. Det er ikke — som det er fremført af hr. Ømann — den øjeblikkelige udnyttelsesgrad af vores erhvervsliv, som betinger, om man kan udnytte investeringsfradraget, for den udnyttelsesgrad, som vi har af vort maskinel inden for industrien, er jo meget forskellig. Nogle har en udnyttelsesgrad på 100 pct., nogle har kun én på 50 pct., og selvfølgelig vil de, som har den fulde udnyttelse, kunne drage fordel af investeringsfradragene, og det er netop disse, som vi må satse på kan øge deres produktion, derved at de udvider selve virksomhederne og dermed skaber beskæftigelse, dels ved at lave nye arbejdspladser, dels derved, at netop selve udvidelsen er med til foreløbig at skabe beskæftigelse. Det er dog det, vi ønsker i øjeblikket. Hertil kommer selvfølgelig, at vi må satse på at stimulere vort erhvervsliv, så vi kan forøge eksporten, som dog er grundlaget for hele vor velstand.

Jeg er klar over, som det også er fremført fra visses side, at der kan laves omgøelse, især af investeringsfradraget. Det er da, jeg havde nær sagt ligetil. Men jeg mener stadig væk, bl. a. fordi vi har lavet visse ændringsforslag, at det bliver ikke i større udstrækning, at lovgivningen bliver omgået. For det andet mener jeg, det må være vores formål herinde at lovgive for de 99 pct. og ikke for den ene procent, som ønsker at omgå loven. Vi tror stadig væk i kristeligt folkeparti på, at et flertal af virksomhedsejere, det store flertal, det altovervejende flertal, ønsker at bruge loven og ikke misbruge loven. Selv om der også her i tinget kan være nogle, som ønsker at animere til, at love skal misbruges, så tror vi stadig væk på, at langt de fleste vil bruge loven både efter dens bogstav og efter dens ånd.

Til slut blot dette: vi skal da medgive oppositionen til forligspartierne, at trods det brede forlig, på trods af væsentlige elementer i de fremsatte lovforslag, står vi stadig i den øjeblikkelige situation som økonomiske lappeskræddere. Mere ønsker vi ikke at give det udseende af at være. Vi har ikke ændret noget fundamentalt med dette forlig. Vi har ikke ændret befolkningens holdning til det ene og det andet, som er forudsætningen for en klar økonomisk politik. Vi har ikke sat os over organisationerne. Det kan man disku-

tere om man skal. Vi har ikke fået befolkningen til at erkende, at en veluddannet arbejderstand er væsentlig, men så sandelig også at kapital og profit er nødvendig, så længe vi ønsker det samfundsmønster, som vi har i øjeblikket. Vi har ikke skabt nogen samfundsmæssig balance mellem produktion og forbrug, som er den væsentlige forudsætning for at komme ud af vort økonomiske dilemma. Det erkender vi klart i kristeligt folkeparti, og jeg tror, at de andre partier, som er med i dette forlig, vil erkende det samme.

Vi erkender klart, at vi tror ikke på, vi har løst vort lands økonomiske problem, men vi føler, at vi med dette, som fremlægges her i dag, har opnået noget særdeles væsentligt, nemlig en politisk vilje, en bred politisk vilje til at føre en politik, der rækker ud over det dagsaktuelle. Det er en vilje, der nok er af større betydning end viljens øjeblikkelige resultater. Dermed være sagt over for oppositionen til forliget: lad være med at klandre os for, at vi udtaler, at vi har løst landets økonomiske problemer. Det ønsker vi ikke at udtale.

Med hensyn til de fremsatte lovforslag skal jeg kun anbefale disse — med glæde — med de ændringsforslag, som vi sammen med andre har udformet. Vi ønsker fortsat, at der skal være en velvillig behandling af dem.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg vil gerne sige til den sidste ordførers bemærkninger: der er ingen grund til at dementere, at man skulle have løst landets problemer, økonomiske eller politiske; der findes nemlig ikke det menneske, der tror et hak på, at noget sådant skulle være tilfældet.

Men når det er sagt, vil jeg gerne tage lappeskrædderne i forsvar. Jeg har aldrig kendt en lappeskrædder, der har forsøgt at sy lapper i på denne ejendommelige måde, som forligspartierne har gjort. Det er helt urimeligt at kaste sig over den lille beskedne gruppe, for deres lapper sidder rigtig nok bedre og mere systematisk end de lapper, man her er blevet præsenteret for.

Jeg ved ikke, hvordan man har det i socialdemokratiet. Der har man jo studiekredse i økonomisk demokrati, og man har i alt fald fået nyt stof. Forhåbentlig også stof til